

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

La saviesa de dos ancians

Avui celebrem la festa litúrgica de la Presentació del Senyor i també celebrem la Jornada Mundial de la Vida Consagrada, enguany amb el lema «Pelegrins, sembradors d'esperança». El fet que aquesta vegada la popular festa de la Candelera s'escaigui en diumenge pot ser una bona ocasió perquè les comunitats cristianes aprofundeixin en el missatge d'aquest esdeveniment de la vida del Senyor.

El misteri de la presentació de Jesús al temple de Jerusalem, en braços de Maria, acompanyada del seu espòs Josep, no seria complet sense les figures de l'ancià Simeó i de la profetessa Anna. Aquests dos justos del poble d'Israel escenifiquen la realitat del que, en l'Església d'Orient, s'anomena «l'encontre amb el Senyor». Ells són, juntament amb Maria i Josep, un testimoni de la «resta d'Israel». Sí, ells representen la petita porció humil i pobre del poble d'Israel que, per gràcia de Déu, va mantenir viva la fe i l'esperança en la vinguda de Jesús com a Messies. És gràcies a la seva fidelitat que Déu va poder encarnar-se en la història humana i regalar-nos la salvació.

Simeó va al temple misteriosament impulsat per l'Esperit i es produeix l'encontre amb el Senyor. Maria posa l'infant a les mans de l'ancià, en un gest de lliurament confiat. Maria ha estat la mare del Fill que Déu Pare ha donat al món per salvar-lo. Simeó ho proclama, inspirat per l'Esperit: «Jesús és llum per a tots els pobles i glòria d'Israel» (cf. Lc 2,32).

La profetessa Anna es mostra molt esperançada. L'objecte de la seva esperança es concentra en un terme molt significatiu: el «rescat» del poble o, com diu el leccionari, la «redempció». Aquesta dona, abnegada i pietosa, intueix el canvi radical que s'està realitzant en la història.

La saviesa profètica imbuïda per Déu en aquests dos ancians consagrats a Ell en cos i ànima, resulta molt propera a l'esperit cristià. De fet, l'Església recita cada nit el *Nunc dimittis*, el càntic de Simeó. Ho fa quan prega l'hora de Completes, la darrera pregària del dia a la Litúrgia de les Hores: «I ara, Senyor, deixeu que el vostre servent se'n vagi en pau...».

Coincidint amb la festa de la Presentació de Jesús al temple, l'Església celebra la Jornada de la Vida Consagrada. En aquest dia, em plau expressar el reconeixement de tota l'Església als monjos i monges, als religiosos i religioses dels diferents ordes, congregacions i instituts apostòlics pel seu servei a l'Església i a la nostra societat.

Benvolguts germans i germanes, seguim el testimoni de Simeó i Anna, mantinguem-nos radicalment units al Senyor. Que Ell sigui el centre i el sentit de la nostra existència. I que els nostres germans i germanes consagrats, profundament units a Jesucrist i moguts per l'Esperit Sant, anunciïn l'Evangeli vivint amb joia i radicalitat el carisma rebut dels seus fundadors.

En nom dels bisbes auxiliars i en nom propi, us convido a l'Eucaristia que se celebrarà avui, a les 19.15 hores, a la nostra catedral, acompanyats de tots els germans i germanes de la vida consagrada que viuen i fan la seva missió a la nostra arxidiòcesi.

2 FEBRER 2025
XXIX JORNADA MUNDIAL DE LA VIDA CONSAGRADA

Pelegrins,
sembradors
d'ESPERANÇA

Festa litúrgica de la Presentació del Senyor

CONFERENCIA EPISCOPAL ESPAÑOLA | COMISIÓN EPISCOPAL PARA LA VIDA CONSAGRADA | CONFER | CEAIS

ENTREVISTA

Viure segones vides

TONI AYALA

El periodista i escriptor Toni Ayala, a través del seu llibre *Segona vida* (Pensòdromo) presenta 20 relats sobre l'art de reviure, amb una galeria de personatges tan sorprenents com entranyables. «No només vivim la vida amb mirades diferents quan evolucionem des de la infància a la joventut, i des de l'edat adulta a la vellesa, sinó que el món actual, sovint massa accelerat, ens obliga a adaptar-nos a canvis constants i vertiginosos», afirma Toni Ayala.

Què ens ajuda aquesta segona vida per millorar com a persones?

Passar d'una vida a una altra ens fa créixer sobretot a nivell interior. Aprenem a valorar més bé els petits detalls de la vida. *Segona vida* parla de l'amor com a element fonamental per superar els obstacles d'una societat cada cop més deshumanitzada. Els relats reflexionen sobre la tecnologia, el soroll mediàtic, la por, el perdó, la família o la soledat.

Els dibuixos del llibre són d'en Miquel Fuster. Què et va aportar el seu testimoniatge?

Vaig conèixer a en Miquel a la seva tercera —i darrera— vida, després que hagués viscut 15 anys al carrer. El vaig contractar com a artista per al diari *20minutos*. I d'aquí va sorgir una gran amistat, que ara homenatjo. Ell sabia què era perdre una vida i haver de viure'n una altra, sense llar, sol. Li pot passar a qualsevol, i en qualsevol moment. El pitjor és deixar de sentir-te persona, deixar de ser tu.

Conèixer la Fundació Arrels et va canviar la vida...

Vaig estudiar als Jesuïtes del Clot, on em van inculcar la caritat cristiana. Ho vinculo amb el concepte d'humanitat, que també associo a l'empatia. L'altruisme i el voluntariat ens fan humans, però sobretot si reconeixem la humanitat en les persones que més pateixen. Per això, al llibre dedico un relat a les persones sense llar titulat «Els invisibles».

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Cercar camins per testimoniar

En unes jornades de pastoral per a educadors tractaven el tema de la fe i la cultura, tot cercant camins transitables d'aproximació. Es constatava: «[...] des de l'atenció a la realitat que ens envolta, cada cop més necessitem de nous codis, canals i sensibilitats. Cada cop més se'ns demana estar atents als signes dels temps, als tarannàs de les noves generacions. Volem continuar acompanyant-les, els volem continuar manifestant l'amor de Déu encarnat en Jesús i caminar al seu costat en l'etapa juvenil. Provocar la possibilitat de fer experiència religiosa. Oferir espai per acollir la irrupció de Déu en la seva vida.

Jesús, ho diu a l'evangeli, sap utilitzar el llenguatge, les narracions assequibles, els gestos eficaços, els esdeveniments de la vida ordinària i els inesperats, els silencis eloqüents... En Jesús reconeixem les millors actituds davant la novetat: la capacitat de risc, la joia de la descoberta, el gaudi de la bellesa, el sentit de la festa, la capacitat de compromís, de compassió assumida...»

Aquestes constatacions afecten a tots els qui pretenen educar des d'una perspectiva evangèlica. Mirar amb atenció la realitat que vivim, ens ha

de facilitar l'acostament a les seves propostes i permetre el diàleg des de la proximitat, a la llum de l'Evangeli. Tot allò que escoltem, veiem, sentim i ens commociona, ha de facilitar que el dir i fer de Jesús pugui ser anunciat des de la catequesi i des de la colla, des de la tertúlia i la xarxa virtual i, també, des de la xarxa real nostra de cada dia... Hem de sentir-nos atrapats per l'entusiasme que genera Jesucrist. Un entusiasme fet de reconeixement mutu, d'alegria per la missió compartida, de la consciència que hi ha un horitzó per a la Bona Notícia.

I després endinsar-nos sense por, actitud ben evangèlica, en la nostra societat. Fer amb humilitat i senzillesa tota l'aportació possible al diàleg cultural, aquest espai on tots els pensaments es troben. «La gent s'aplegà i van quedar desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua» (Ac 2,6). Aportar espiritualitat, valors de l'Evangeli, tot el que ajudi a donar profunditat i gruix a l'existència humana i provocar la descoberta de la presència de Déu bategant ben viva o si més no una aproximació al misteri de la seva presència. La llavor cau a terra i l'Esperit actua.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Seamos semillas de esperanza

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En el marco del Año Santo, este domingo, 2 de febrero, celebramos la jornada Mundial de la Vida Consagrada. En nuestra Catedral preside la Eucaristía el cardenal arzobispo Juan José Omella, con él el delegado de Vida Consagrada de la diócesis, P. Juan José Moré y representantes de la URC.

La jornada nos introduce en el tema del Año Santo «Peregrinos de la Esperanza», con una tarea muy concreta, la de ser «Sembradores de Esperanza».

¿Qué sembraremos? ¿Qué semillas llevaremos en nuestras mochilas?

- Las semillas propias del Reino de Dios.
- Paz y justicia, verdad y amor.
- El testimonio del Dios amor que no nos deja, nos acompaña, nos guía y nos ofrece infinitamente más de lo que damos.

Pongamos nuestro corazón junto al de María, la Madre de Señor, que nos antecede con su *Fiat. Fiat* entregado, dispuesto, alentador. Ella es Peregrina, Guía y Sembradora de fe, de caridad y de esperanza.

Lectures de la missa diària i santoral

3. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.)

[He 11,32-40 / Sl 30 / Mc 5,1-20]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i mr. (s. IV), invocat pel mal de coll; sant Anscari (Òscar), bisbe d'Ham-burg (†865), originari de les Gàl-lies i evangelitzador d'Escandi-nàvia. Santa Claudina Thévenet, vg. fund. rel. Jesús-Maria (RJM); sant Francesc Blanco i companys, mrs. al Japó; beat Esteve Bellesini, prev. agustinà; beat Joa-quim de Siena, rel. servita.

4. ■ Dimarts [He 12,1-4 / Sl 21 / Mc 5, 21-43]. Sant Andreu Corsini (†1373), bisbe (carmelità). Sant Joan de Brito, prev., i beats Rodolf Acqua-viva, prev., i companys, Francesc Pacheco, Carles Spínola, prevs., i companys, Jaume Berthieu, prev., i Lleó-Ignasi Magin, prev., i companys, jesuïtes, mrs. Sant Gilbert (1083-1189), monjo anglès i fund.; santa Joana de Valois (†1505), princesa francesa i fund.; santa Caterina de Ricci, vg. dominica-na; sant Josep de Leonessa, prev. caputxí.

5. ■ Dimecres [He 12,4-7.11-15 / Sl 102 / Mc 6,1-6]. Sant Àgata o Àgueda, vg. i mr. siciliana (s. III), patrona de les dones d'Aragó. Santa Calamanda, vg. i mr., patrona de Calaf.

6. ■ Dijous [He 12,18-19.21-24 / Sl 47 / Mc 6,7-13]. Sant Pau Miki, prev. jesuïta japonès, i companys (franciscans, jesuïtes i laics), màrtirs a Nagasaki (Japó, 1597). Sants Pe-re Baptista, Martí de l'Ascensió i Francesc de Sant Miquel, mrs.; santa Dorotea, vg. i mr. a Capadòcia, patrona dels floricultors; sant Amand, bisbe. Festa del Sant Misteri de Cervera.

7. ■ Divendres [He 13,1-8 / Sl 26 / Mc 6,14-29]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.; santa Juliana, viuda; santa Coleta, vg. franciscana.

8. ■ Dissabte [He 13,15-17.20-21 / Sl 22 / Mc 6,30-34]. Sant Jeroni Emiliàni (Venècia, 1486 - Somasca, 1537), prev., fund. somascos. Santa Elisenda, vg.

9. ■ † Diumenge vinent, V diumenge de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 6,1-2a.3-8 / Sl 137 / 1Co 15,1-11 (o bé: 1Co 15,3-8.11) / Lc 5, 1-11]. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.; sant Miquel Febres, religiós de La Salle; santa Apol·lònia, vg. d'Alexandria i mr. (249), patrona dels odontòlegs i els ortodontistes.

LA PRESENTACIÓ DEL SENYOR

Lectura de la profecia de Malaquies (Ml 3,1-4)

Això diu el Senyor: «Jo envio el meu missatger perquè prepari el camí davant meu, i tot seguit el Senyor que vosaltres busqueu, l'àngel de l'aliança que desitgeu, entrara al seu temple». Ja ve, diu el Senyor de l'univers. ¿Qui resistirà el dia de la seva arribada? ¿Qui es mantindrà dret quan ell aparegui? Perquè serà com el foc del fonedor i com el sabó de fer bugada: s'asseurà a fondre i a depurar la plata, purificarà els descendents de Leví, els refinarà com la plata i l'or. Des d'aleshores oferiran al Senyor una oblació digna, i les oblacions de Judà i de Jerusalem seran agradables al Senyor com ho eren abans, com en els temps antics.

Salm responsorial (23)

R. *El Senyor és el rei de la glòria.*

Portals, alceu les llindes; / engrandi-vos, portals eternes, / que ha d'entrar el rei de la glòria. R.

¿Qui és aquest rei de la glòria? / És el Senyor, valent i poderós, / és el Senyor, victoriós en el combat. R.

Portals, alceu les llindes; / engrandi-vos, portals eternes, / que ha d'entrar el rei de la glòria. R.

¿Qui és aquest rei de la glòria? / És el Senyor, Déu de l'univers, / és aquest el rei de la glòria. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus (He 2,14-18)

Els fills d'una família són d'una mateixa sang. Per això Jesús s'ha emparentat amb nosaltres per poder destituir amb la seva mort el diable, que tenia el domini de la mort, i així fer-nos lliures, ja que, sotmesos com estavem al temor de la mort, érem esclaus tota la vida. Noteu que ell no ha vingut per ajudar els àngels, sinó els descendents d'Abraham. Per això calia que es fes en tot semblant als germans, i així pogués ser un gran sacerdot compassiu i acreditat davant Déu per expiar els pecats del poble. Perquè, després que ell mateix ha passat la prova del sofriment, pot confortar els altres que són provats.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc (Lc 2,22-40) (Versió abreujada)

Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor, complint el que prescriu la Llei, que tot noi fill primer sigui consagrat al Senyor. També havien d'oferir en sacrifici «un parell de tórtres o dos colomins», com diu la Llei del Senyor.

Hi havia llavors a Jerusalem un home que es deia Simeó. Era un home just i pietós, que esperava l'hora en què Israel seria consolat, i tenia en ell l'Esperit Sant. En una revelació, l'Esperit Sant li havia promès que no moriria sense haver vist el Messies del Senyor. Anà, doncs, al temple, guiat per l'Esperit Sant, i quan els pares entraven amb el nen Jesús, per complir en ell el que era costum segons la Llei, Simeó el prengué en braços i beneí Déu dient: «Ara, Senyor, deixeu que el vostre servent se'n vagi en pau, com li havíeu promès. Els meus ulls han vist el Salvador que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles; llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el vostre poble».

Lectura de la profecia de Malaquies (Mal 3,1-4)

Así dice el Señor: «Mirad, yo envío a mi mensajero, para que prepare el camino ante mí. De pronto entrará en el santuario el Señor a quien vosotros buscáis, el mensajero de la alianza que vosotros deseáis. Miradlo entrar —dice el Señor de los ejércitos—. ¿Quién podrá resistir el día de su venida?, ¿quién quedará en pie cuando aparezca? Será un fuego de fundidor, una lejía de lavadero: se sentará como un fundidor que refina la plata, como a plata y a oro refinará a los hijos de Leví, y presentarán al Señor la ofrenda como es debido. Entonces agrada al Señor la ofrenda de Judá y de Jerusalén, como en los días pasados, como en los años antiguos.»

Salmo responsorial (23)

R. *El Señor, Dios de los ejércitos, es el Rey de la gloria.*

¡Portones!, alzad los dinteles / que se alcen las antiguas compuertas: / va a entrar el Rey de la gloria. R.

¿Quién es ese Rey de la gloria? / El Señor, héroe valeroso; el Señor, héroe de la guerra. R.

¡Portones!, alzad los dinteles / que se alcen las antiguas compuertas: / va a entrar el Rey de la gloria. R.

¿Quién es ese Rey de la gloria? / El Señor, Dios de los ejércitos. / Él es el Rey de la gloria. R.

Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 2,14-18)

Los hijos de una familia son todos de la misma carne y sangre, y de nuestra carne y sangre participó también Jesús, así, muriendo, aniquiló al que tenía el poder de la muerte, es decir, al diablo, y liberó a todos los que por miedo a la muerte pasaban la vida entera como esclavos. Notad que tiende una mano a los hijos de Abraham, no a los ángeles. Por eso tenía que parecerse en todo a sus hermanos, para ser sumo sacerdote compasivo y fiel en lo que a Dios se refiere, y expiar así los pecados del pueblo. Como él ha pasado por la prueba del dolor, puede auxiliar a los que ahora pasan por ella.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 2,22-40) (Versión abreviada)

Cuando llegó el tiempo de la purificación, según la ley de Moisés, los padres de Jesús lo llevaron a Jerusalén, para presentarlo al Señor, de acuerdo con lo escrito en la ley del Señor: «Todo primogénito varón será consagrado al Señor», y para entregar la oblación, como dice la ley del Señor: «un par de tórtolas o dos pichones.» Vivía entonces en Jerusalén un hombre llamado Simeón, hombre justo y piadoso, que aguardaba el consuelo de Israel; y el Espíritu Santo moraba en él. Había recibido un oráculo del Espíritu Santo: que no vería la muerte antes de ver al Mesías del Señor. Impulsado por el Espíritu, fue al templo. Cuando entraban con el niño Jesús sus padres para cumplir con él lo previsto por la ley, Simeón lo tomó en brazos y bendijo a Dios diciendo: «Ahora, Señor, según tu promesa, puedes dejar a tu siervo irse en paz. Porque mis ojos han visto a tu Salvador, a quien has presentado ante todos los pueblos: luz para alumbrar a las naciones y gloria de tu pueblo Israel.»

COMENTARI

Jesús entra al seu temple, i vol entrar dins nostre

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Va ser un acte ben simbòlic i expressiu; Jesús entra al lloc que li és més propi, el seu temple. Amb aquest esdeveniment ens indica que vol estar allà on habitualment el trobarem amb la comunitat, i que desitja estar en cada un de nosaltres per fer-nos nous temples de Déu, fent triomfar i glorificar tota la nostra persona.

Els pares de Jesús, Maria i Josep, seguint una antiga tradició del judaisme, quan van al temple per presentar el seu fill, es trobaren amb dos ancians, Simeó i Anna; dos bons personatges que pregunten i esperen el Messies del Senyor.

Quan aquest esdeveniment es produeix, Simeó lloca el Senyor perquè «els seus ulls han vist el Salvador, i ja pot acabar la seva vida en pau». Era la seva esperança terrenal, i ara ja s'ha acomplert; només li queda poder entrar a la pàtria celestial. Simeó reconeix que els seus ulls han vist el Salvador, que és llum per a totes les nacions.

Aquest esdeveniment ens ha d'ajudar a nosaltres, en la pregària, i a recordar davant el Senyor en quines persones i quins esdeveniments hem sabut descobrir la presència de Déu, que és llum, que ens estima, ajuda i salva.

Els pares de Jesús van escoltar amb goig unes boniques lloances per part de Simeó i Anna, que representen l'esperança i perseverança en la fe.

Però tot seguit, Simeó, també digué a Maria unes paraules que marcaran la seva vida. Li diu que la persona i el missatge del seu fill, no serà ben rebut per a tothom, i que a ella, «una espasa li traspasarà l'ànima»; indicant així els sofriments que haurà de passar, pel fet de ser la mare de Jesús, el Messies.

Nosaltres, també avui, trobarem el Salvador en el temple, amb la comunitat reunida i escoltant i celebrant la Paraula del Senyor. Però també hi tindrem dificultats.

Al mateix temps, se'ns recorda que tots, des del baptisme, hem estat presentats i oferts al Senyor, perquè puguem col·laborar en el seu projecte del pla de salvació, per medi de l'oració i de l'acció en el nostre món.

Siguem-ne conscients i agraïm tot el que el bon Déu ens regala, fent-nos col·laboradors en la missió de fer arribar el missatge i la salvació del Senyor arreu de la terra.

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Reunió del Consell Presbiteral. El proper dimecres, 5 de febrer, a les 10.30 h, el cardenal Omella presidirà la reunió del Consell Presbiteral (CP) al Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació, 231).

Reunió del Dicasteri per als bisbes. El proper dijous, 6 de febrer, el cardenal Joan Josep Omella participa en una reunió ordinària del Dicasteri per als bisbes, a la Santa Seu.

Missa en acció de gràcies pels 65 anys de Mans Unides. El proper divendres, 7 de febrer, a les 19 h, el cardenal Omella presidirà una Missa en acció de gràcies a la basílica de la Sagrada Família. Concelebrarà Mons. Javier Vilanova i Pellisa, bisbe auxiliar de Barcelona. La celebració comptarà amb la música de la coral Càrmina. (c/ Mallorca, 401).

Consagració de l'altar de la parròquia de la Mare de Déu del Coll. El proper diumenge, 9 de febrer, a les 11 h, el cardenal Omella presidirà la cerimònia de consagració de l'altar de la parròquia de la Mare de Déu del Coll, de Barcelona (c/ del Santuari, 30).

AGENDA

Missa de difunts de l'Hospitalitat de Lourdes. El proper dijous, 6 de febrer,

a les 19.45 h, l'Hospitalitat de Lourdes de la delegació de Mataró celebra una Eucaristia pels difunts membres de l'entitat del darrer any. Serà a l'església de Maria Auxiliadora de Mataró (c/ de la Gatassa, 1).

Congrés Nacional de Vocacions. Del 7 al 9 de febrer, Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona, participará en el Congrés Nacional de Vocacions a Madrid, organitzat per la Conferència Episcopal Espanyola.

Cicle de conferències «Eines per llegir la Bíblia». Els dies 6, 13, 20 i 27 de febrer de 2025, l'Escola de Teologia del Maresme ha programat un cicle de conferències sota el lema «Eines per llegir la Bíblia». En aquesta ocasió, la professora Pilar Casals parlarà en 4 sessions diferents en aquest ordre: «De la tradició oral als textos escrits», «Dificultats per a la lectura de la Bíblia», «Les interpretacions de la Bíblia. El perill del fonamentalisme», «La Bíblia i el seu missatge. La Bíblia, paraula de Déu». Per apuntar-se a les conferències, si us plau contacteu amb el Casal parroquial de Sant Josep: tel. 937 553 196 - santjosep504@arqbcn.cat.

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

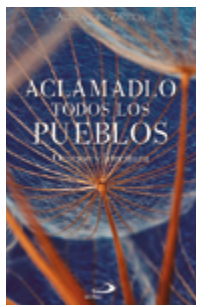
el passat dijous 16 de gener de 2025. El Sr. Cardenal Arquebisbe, el Sr. Cardenal Arquebisbe emèrit, els Srs. Bisbes auxiliars, els preveres i els diaques ho fan saber als fidels de l'Església perquè l'encomanin a la misericòrdia del Senyor. La missa exequial va tenir lloc el diumenge 19 de gener de 2025, a la parròquia de Santa Teresa de Jesús (c/ Llobregós 130, de Barcelona).

LLIBRES

Pelegrins d'esperança. Guia i materials per viure el Jubileu, de José Antonio Goñi. Aquest llibre de 186 pàgines, editat pel CPL, pot ajudar-nos en aquest camí, ja que ens endinsa en el significat del Jubileu a partir de les seves arrels bíbliques i el seu desenvolupament en la història de l'Església. Exposa també els signes característics de tot Any Sant, així com la documentació del Jubileu 2025: lema, logo, oració, himne, calendari, butlla, indulgències.

Aclamado todos los pueblos. Oración y literatura, d'Alessandro Zaccuri. Aquest llibre de 174 pàgines, editat per San Pablo, proposa un viatge a través de les lletres, analitzant els vincles entre literatura i espiritualitat. Un apassionant itinerari que ens porta de Lucreci a Eugeni Montale, de sant Agustí a Dant, de Cervantes, passant per Shakespeare, Dickens, Hemingway, Carver, Cormac McCarthy o Jon Fosse.

Silencios que hablan. Ejercicios espirituales de san Ignacio, de Manuel Vargas. Aquest llibre de 254 pàgines, editat per Palabras S.A. Ediciones, és una invitació a despertar, a parar-te a pensar. Encara que desbor- da actualitat, va ser sant Ignasi de Loiola, un cavaller guipuscoà que va viure entre els segles XV i XVI, qui ens va deixar aquest mètode al llibre *Ejercicios espirituales*. Cinc segles després, Manuel Vargas vol rescatar aquest itinerari per presentar-te una nova manera de viure que donarà respostes a moltes de les teves preguntes i et proporcionarà una orientació clara.

IN MEMORIAM

Mn. Eliseu Durban Cubel. Prevere de l'Arquebisbat de Barcelona, va morir en la pau de Crist, a l'edat de 88 anys,

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

La sabiduría de dos ancianos

Hoy celebramos la fiesta litúrgica de la Presentación del Señor y también celebramos la Jornada Mundial de la Vida Consagrada, este año con el lema «Peregrinos, sembradores de esperanza». El hecho de que en esta ocasión la popular fiesta de la Candelaria coincida en domingo puede ser una buena oportunidad para que las comunidades cristianas profundicen en el mensaje de este acontecimiento de la vida del Señor.

El misterio de la presentación de Jesús en el templo de Jerusalén, en brazos de María, acompañada de su esposo José, no estaría completo sin las figuras del anciano Simeón y de la profetisa Ana. Estos dos justos del pueblo de Israel escenifican la realidad de lo que, en la Iglesia de Oriente, se llama «el encuentro con el Señor». Ellos son, junto con María y José, un testimonio del «resto de Israel». Sí, ellos representan la pequeña porción humilde y pobre del pueblo de Israel que, por gracia de Dios, mantuvo viva la fe y la espe-

ranza en la venida de Jesús como Mesías. Es gracias a su fidelidad que Dios pudo encarnarse en la historia humana y regalarnos la salvación.

Simeón va al templo misteriosamente impulsado por el Espíritu y se produce el encuentro con el Señor. María pone al Niño en las manos del anciano, en un gesto de entrega confiada. María ha sido la madre del Hijo que Dios Padre ha dado al mundo para salvarlo. Simeón lo proclama, inspirado por el Espíritu: «Jesús es luz para todos los pueblos y gloria de Israel» (cf. *Lc* 2,32).

La profetisa Ana se muestra muy esperanzada. El objeto de su esperanza se concentra en un término muy significativo: el «rescate» del pueblo o, como dice el leccionario, la «redención». Esta mujer, abnegada y piadosa, intuye el cambio radical que se está realizando en la historia.

La sabiduría profética infundida por Dios en estos dos ancianos consagrados a Él en cuerpo y alma resulta muy cercana al espíritu cristiano.

De hecho, la Iglesia recita cada noche el *Nunc dimittis*, el cántico de Simeón. Lo hace cuando reza el oficio de Completas, la última oración del día en la Liturgia de las Horas: «Ahora, Señor, según tu promesa, puedes dejar a tu siervo irse en paz...».

Coincidiendo con la fiesta de la Presentación de Jesús en el templo, la Iglesia celebra la Jornada de la Vida Consagrada. En este día, me complace expresar el reconocimiento de toda la Iglesia a los monjes y monjas, a los religiosos y religiosas de las diferentes órdenes, congregaciones e institutos apostólicos por su servicio a la Iglesia y a nuestra sociedad.

Queridos hermanos y hermanas, sigamos el testimonio de Simeón y Ana, mantengámonos radicalmente unidos al Señor. Que Él sea el centro y el sentido de nuestra existencia. Y que nuestros hermanos y hermanas consagrados, profundamente unidos a Jesucristo y movidos por el Espíritu Santo, anuncien el Evangelio viviendo con alegría y radicalidad el carisma recibido de sus fundadores.

En nombre de los obispos auxiliares y en el mío propio, os invito a la Eucaristía que se celebrará hoy, a las 19.15 horas, en nuestra catedral, acompañados de todos los hermanos y hermanas de la vida consagrada que viven y llevan a cabo su misión en nuestra archidiócesis.